

gjorde nogen Forandring i Positionerne i Finantslovsforslaget, da strax skulde være et af disse store Tilfælde, som kunde føre til Op- løsning enten af Folkethinget eller af begge Thing; men det forekommer mig, at dette Things Medlemmer meget vel kunne have en anden Anskuelse om enkelte Sætter i Finantslovsforslaget, end dem, der har gjort sig gjældende i Folkethinget, og man kan, ved yderligere at drøfte Sagen, meget godt komme til den Overbeviisning, at der i Bevillingen enten har været givet noget vel knapt eller noget vel rundeligt, saa at man derfor ønsker at benytte den Myndighed, der er tillagt Landstinget ved Grundloven, idet denne byder, at Finantslovsforslaget ligesaa vel skal behandles her som i det andet Thing, naaget sidst her, til at søge at faae disse Positioner forandrede, og der er da ogsaa anvist en grundlovmæssig Vej, hvorpaa dette kan skee, uden at jeg indseer, at man i denne Sag skulde have mere Anledning til med absolut Bestemthed at holde fast ved, hvad der engang er vedtaget i det ene Thing, end der i andre Sager er Anledning til. Jeg troer ganske vist, at man i det Hele ikke let bør forlade den Mening, man engang har udtalt, naar der ikke kommer andre overbeviisende Grunde til; men det forekommer mig, at man i disse Tilfælde meget godt kan være modtagelig for Grunde, saavelsom ved andre Lovforslag. Det synes mig derfor, at man ikke bør tage Sagen paa denne Maade og efter de Principer, som den ærede første Landstingsmand for 1ste Kreds (Andræ) har gjort gjældende, iøvrigt med stor Klarhed, hvorfor jeg har troet det saa meget mere nødvendigt at modstige ham. Naar jeg nu seer Sagen fra mit Standpunkt, da kan jeg ikke indsee, at der i dette Rigsdagsmøde skulde være Anledning til mere at undgaae et Udvalgs Medsættelse, end i de foregaaende. Vi have faaet Finantslovsforslaget tidligere denne Gang, end maaskee i noget af de foregaaende Møder, idetmindste saavidt jeg erindrer, og vi have faaet det, netop som Juleferien, eller hvad jeg skal kalde det, foreslaaer. Det synes mig snarere at ville bidrage til Forhandlingernes Hurtighed, dersom der nu nedsættes et Udvalg, end dersom der intet Udvalg bliver nedsat; thi det er dog

ganske vist, at de Medlemmer, som blive udnævnte af Thinget til at tage Sagen under Behandling, ville kunne fremme Arbejdet meget betydeligt i den Tid; og jeg kan ikke skjønne, at den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Dreier) har Ret i de Uttringer, som han har fremsat; thi jeg anseer det for en Selsølgelse, at de Medlemmer, som maatte blive udnævnte til dette Udvalg, naturligvis maae blive her, selv om de havde havt ifinde at reise. Det er efter min Formening ikke mere end deres Pligt. Jeg foreskifter mig nu, at der i flere Retninger kan komme ganske heldige Resultater ud af et Udvalgs Medsættelse. Det er ikke alene Regningsfeil eller deslige reent formelle Feil, jeg har for Dine; men der kan være mange Spørgsmaal, som ere komne under Forhandling i Folkethinget, og som ogsaa finde deres Udtalelse i Folkethingets Udvalgs Betænkning, som Landstinget maaskee ikke ganske kan tiltræde. Nu er det vel ganske vist, at der ikke vil være nogen Maade, hvorpaa Landstingets Mening saaledes ved en bestemt Afstemning kan fremtræde om deslige Punkter; men det er ligesaa vist, at disse Punkter, naar de engang ere blevne Gjenstand for Forhandling i Folkethinget, og kun finde deres Udtalelse enten i Udvalgets Betænkning eller i Udtalelser fra enkelte Medlemmer, da kunne finde en tilsvarende Behandling her, ved at blive Gjenstand enten for et Udvalgs Betænkning eller for en paa en saadan Betænkning grundet Udtalelse fra mange Medlemmer her i Thinget. Der synes mig altsaa allerede deri at ligge, at et Udvalgs Behandling ikke er uden Betydning; og da Udvalget dog ved at gennemgaae de mangfoldige Underbilag kan komme til en klarere Anskuelse om enkelte Forhold, end man kan formode, at Thingets Medlemmer, naar de ikke kunne støtte deres Overbeviisning til saadanne Mænds Undersøgelser, kunne komme til, skal jeg tillade mig at anbefale, at et Udvalg bliver nedsat.

Justitsministeren: Der er under denne indledende Behandling fremsørt Uttringer af den største Vigtighed, navnlig af den ærede 1ste Landstingsmand fra 1ste Valgkreds (Andræ). Jeg skal ikke gaae nærmere ind paa disse Uttringer; jeg lader dem staae